

ZELFVERLOOCHENING (1)

hjms

Geliefde broeders en zusters, kinderen Gods dienen op elk moment van hun leven geestelijk waakzaam te zijn. In de bijbel kunnen we lezen over het waken in de avond, in de nacht en in de vroege morgen. Geestelijk waken betekent dat we de zonden niet in ons hart of in ons huwelijk en gezin of in onze gemeente laten infiltreren. Het betekent dat we niet toegeven aan de zondige verleidingen en verzoeken van de boze. Het betekent dat we ons niet laten regeren door de scherpe kanten van ons karakter. Het betekent niet toegeven aan onze vleselijke verlangens. Het betekent ook dat we de gemeenschap met Jezus in ons gebedsleven of in het bestuderen van Zijn Woord niet laten verslappen. Het betekent dat we Zijn Wederkomst op elk moment verwachten.

Het is daarom goed om ons te realiseren, dat wij voor geestelijke waakzaamheid een prijs moeten betalen, namelijk de "kruisiging" (het prijsgeven) van onszelf, van ons vlees en van ons ego. Waakzaamheid zonder kruisiging van onszelf, is dan ook niét mogelijk. Deze twee zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

Wie niet toegeeft aan een zondige begeerte, waakt! Wie waakt, zal zijn hart rein bewaren! Ik wil u in dit verband in herinnering brengen, dat Jezus terugkomt om een reine, heilige en onberispelijke Bruid tot Zich te nemen (Efez. 5:25-27). Hij komt niet voor een onreine vrouw, die in het geheel niet is voorbereid en geheiligd en Hem niet vurig liefheeft.

Ik wil met u een schriftgedeelte lezen waarin we heel goed op Simon Petrus moeten letten. Matt. 16:13-25 – *"13 Als nu Jezus gekomen was in de delen van Cesarea Filippi, vroeg Hij Zijn discipelen, zeggende: Wie zeggen de mensen, dat Ik, de Zoon des mensen, ben? 14 En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elias; en anderen: Jeremia of een van de profeten. 15 Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij, dat Ik ben? 16 En Simon Petrus, antwoordende, zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods. 17 En Jezus, antwoordende, zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon, Bar-jona! want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. 18 En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen. 19 En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn. 20 Toen verbood Hij Zijn discipelen, dat zij iemand zeggen zouden, dat Hij was Jezus, de Christus. 21 Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesteren, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden. 22 En Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen, zeggende: Heere, wees U genadig! dit zal U geenszins geschieden. 23 Maar Hij, Zich omkerende, zeide tot Petrus: Ga weg achter Mij, satanas! gij zijt Mij een aanstoot, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn. 24 Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij. 25 Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden."*

In de verzen 13-20 openbaarde Jezus Zich als de Christus, nadat Simon Petrus beleden had dat Jezus de Christus, de Zoon van de levende God was. Vervolgens achtte Jezus de tijd rijp om Zijn discipelen over Zijn naderende lijden, Zijn dood en Opstanding te vertellen (vers 21). Maar wat gebeurde er? Simon Petrus die eerder van de Heilige Geest de openbaring had ontvangen dat Jezus de Zoon van God was, bestrafte nu Jezus onder het uitroepen dat dit absoluut niet zou gebeuren (vers 22). Hiermee bewees Petrus dat hij nog niet had begrepen waarom Jezus eigenlijk naar de aarde was gekomen. Hij had niet begrepen dat het noodzakelijk was dat Jezus voor zijn zonden zou moeten sterven. Voor de zonden van de gehele mensheid. Uiteraard doorzag Jezus de situatie onmiddellijk (vers 23). Hij herkende het werk van Satan in het hart van Petrus en Hij wees Petrus erop dat zijn gedachten en uitspraken menselijke gedachten waren. Uit het vlees en niet afkomstig van God! Daarmee maakte

Jezus impliciet duidelijk dat Zijn lijden en dood op grond van Gods wil zou geschieden. En Hij maakte Zijn discipelen duidelijk, dat iedereen die Hem zou willen volgen, óók het kruisproces zou moeten ondergaan (vers 24). Dus niet alleen Hij. Want wie bereid zou zijn om zijn eigen leven te verliezen terwille van Jezus, dié zou het (eeuwige) leven vinden (vers 25).

Broeders en zusters, indien wij de laatste twee verzen goed lezen, dan zien we dat het door Jezus gebruikte sleutelwoord “zelfverloochening” is. Dus het opnemen van het kruis, dat wil zeggen van ons eigen kruis. Dit betekent dat wij in het volgen van Jezus daarom geen weg van compromissen kunnen gaan. We zullen niet de middenweg mogen kiezen of de weg van de minste weerstand. Neen, het volgen van Jezus met het kruis op onze schouders betekent, dat we Hem blijven volgen óók als het pijn doet, óók als het lijden met zich meebrengt, óók als we onszelf daarvoor moeten verloochenen. We hebben Hem lief en dáárom volgen we Hem dwars door alle moeilijkheden heen.

Waarom tóch leven wij wellicht nog steeds een aan de wereld gebonden leven? Waarom strijden wij wellicht tegen de zonde zónder te overwinnen? Waarom bidden wij honderden keren, maar hebben wellicht nog stéeds een halfslachtig, vleselijk leven vol vermenging? Jezus geeft ons in Matt. 16:24-25 de mogelijke oorzaak. De oorzaak zou kunnen zijn dat onze persoonlijkheid, ons ego, ons scherpe karakter, ons eigen IK, nog niet gekruisigd is. Indien wij verlost willen worden van een leven van zelfzucht, van liefde voor onszelf en van gemakkelijke compromissen, dan moet ons eigen IK gekruisigd worden. Dan moet het nieuwe leven in en achter Jezus Christus aan de plaats van ons dierbare, egoïstische IK innemen. Dán zullen wij overwinnaars worden. Dán zullen wij het leven vinden. Het geheim van een levend, waarachtig, overwinnend christelijk leven is zelfverloochening.

Simon Petrus was een gelovig kind van God en onderwezen door de Heilige Geest. De Heilige Geest gaf hem een wonderbaarlijke openbaring: *“Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.”* Maar tóch was de vleselijke mens sterk in hem aanwezig en bestrafte hij Jezus en verwierp daarmee Zijn kruisdood. Maar Jezus zei tegen hem: *“Petrus, jij spreekt uit jouw eigen vlees en niet uit de Geest.”*

Jezus onderwees Zijn discipelen en benadrukte, dat niet alleen Hijzelf, maar iedereen het kruis op zich zou moet nemen en zichzelf zou dienen te verloochenen om Hem te volgen. Jezus zou aan het kruishout voor onze zonden sterven, maar wijzelf zouden aan onszelf moeten afsterven. Petrus was hiermee in feite een bevoorrecht man. De Heilige Geest gaf hem een grote openbaring én hij ontving een persoonlijke waarschuwing van Jezus.

Zoals wij weten, verloochende Petrus desalniettemin Zijn Heiland. Matt. 26:69-75 – *“69 En Petrus zat buiten in de zaal; en een dienstmaagd kwam tot hem, zeggende: Gij waart ook met Jezus, den Galilëer. 70 Maar hij loochende het voor allen, zeggende: Ik weet niet, wat gij zegt. 71 En als hij naar de voorpoort uitging, zag hem een andere dienstmaagd, en zeide tot degenen, die aldaar waren: Deze was ook met Jezus den Nazaréner. 72 En hij loochende het wederom met een eed, zeggende: Ik ken den Mens niet. 73 En een weinig daarna, die er stonden, bijkomende, zeiden tot Petrus: Waarlijk, gij zijt ook van die, want ook uw spraak maakt u openbaar. 74 Toen begon hij zich te vervloeken, en te zweren: Ik ken den Mens niet. 75 En terstond kraaide de haan; en Petrus werd indachtig het woord van Jezus, Die tot hem gezegd had: Eer de haan gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En naar buiten gaande, weende hij bitterlijk.”*

Maar wij zijn zelfs geen haartje beter dan Petrus, broeders en zusters! Sterker nog, wij kunnen niet aan hem tippen. Als deze geweldige apostel die zelfs de marteldood voor Jezus stierf, ooit Hem verloochende, moeten wij dan niet uitermate alert zijn? Indien wij niet leren onszelf te verloochenen, dan zullen wij uiteindelijk óók Jezus verloochenen.

Wat betekent “onszelf verloochenen” precies? Het betekent “onszelf verontachtzamen, onszelf gering achten, onszelf verliezen, onszelf en onze eigen interesses prijsgeven, onszelf opgeven, niet onze eigen voordelen zoeken, een ander uitnemender en hoger achten dan onszelf”. Maar, mijn broeders en zusters, ik wil benadrukken dat het opgeven en het

verontachtzamen van onszelf vrijwillig moet zijn. Zelfverloochening geschiedt per definitie vrijwillig! Het is de prijs die wij moeten betalen.

God heeft ieder van ons, ieder mens, met een unieke persoonlijkheid en karakter en met een eigen wil geschapen. Maar door de zondeval zijn onze karakters zwaar aangetast en ziekelijk geïnfecteerd. Daarom wil Hij nu, dat ieder van ons uit vrije wil dat unieke maar helaas zondige karakter tot Hem brengt, opdat Hij het kan restaureren. Hij wil ons hart reinigen van elke zonde en van elke onhebbelijkheid en het als een leeg vat vullen met Zijn liefde, Zijn Woord en Wijsheid en Zijn leven. Zelfs dagelijks mogen wij aan de voeten van Jezus komen en ons leven aan Hem geven. Hij gaf ons ook Zijn Woord en Heilige Geest om ons hart steeds te onderzoeken op zonden en onhebbelijkheden.

Mijn broeders en zusters, ik roep u op om de juiste keuze te maken in het volgen van Jezus. God schiep ook de engelen zodanig, dat zij Hem vrijwillig zouden dienen. Een groot aantal van hen echter, met de engel Lucifer aan het hoofd, maakte de verkeerde keuze. Zij kozen ervoor om te rebelleren en de zonde te dienen. Zij konden vrijwillig de goede keuze maken, doch kozen de verkeerde weg. Nadat zij hadden gezien hoe geweldig en wonderbaar God hen had geschapen, blikten zij op zichzelf en dachten dat zijzélf zo geweldig waren, terwijl zij toch door God zo mooi waren geschapen. De bijbel vertelt ons van Lucifer, die zoveel genoeg in zichzelf schepte en dacht: *“Moet ik altijd van God afhankelijk zijn? Kan ik niet dezelfde positie innemen?”* Hij verhoogde zichzelf in grote hoogmoed. Het trieste gevolg was dat hij afgescheiden werd van God. God was gedwongen hem van zijn hoge positie te verwijderen (Jes. 14:12-15). Volgende week zal opnieuw het belang van zelfverloochening aan de orde komen en komt Lucifer nog even aan de orde. Maar de fatale gevolgen van Lucifer's hoogmoed zijn ons allen bekend. Lucifer, voortaan Satan geheten, verleidde na de schepping van de mens Adam en Eva tot zonde en dompelde vervolgens de gehele mensheid in inktzwarte duisternis.

Broeders en zusters, indien wij ons eigen ego en onze eigen persoonlijkheid tot God brengen met het verlangen dat Hij ons volkomen zal restaureren, dan staan wij God toe om Zichzelf in ons te openbaren tot verheerlijking van Zijn Naam. Dan wordt Hij als die grote Schepper en Zaligmaker geëerd en verheerlijkt.

Indien wij echter onszelf van God afwenden, dan willen wij hoogmoedig onszelf verheerlijken en zullen wij net als Lucifer in een diepe duisternis belanden. Want, mijn broeders en zusters, is het u ook opgevallen dat Lucifer (dus Satan) met dezelfde zonde van hoogmoed, waarmee hij zichzelf van God afscheidde, Eva (en Adam) verleidde?

We zullen dat eens lezen in Gen. 3:1-5 – *“1 De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs? 2 En de vrouw zeide tot de slang: Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten; 3 Maar van de vrucht des booms, die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft. 4 Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven; 5 Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.”*

Het gaat mij nu niet om de eerste verzen, waaruit blijkt dat Satan het Woord van God op listige wijze verdraaide. Het gaat mij wél om het laatste vers: *“Maar God weet, dat, ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden, en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad.”*

Dus Satan verleidde Eva met de gedachte dat zij als God zou kunnen worden, onafhankelijk van Hem en met kennis van het goede en het kwade.

Woorden van gelijke strekking lezen we in Jes. 14:14. Want wat zei Satan? Hij zei: *“Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden.”*

Omdat Satan zelf zo hoogmoedig was, het was zijn natuur, deed hij vanzelfsprekend een beroep op Eva's hoogmoed. En zij viel helaas in zonde!

Broeders en zusters, laten wij onszelf niet voor de gek houden. Ook wij hebben hetzelfde hoogmoedige ego en hetzelfde eigen IK als onze voorouders en als Eva. En daarom zijn ook wij, indien wij niet wedergeboren en verlost worden, door die zelfde zonde vervloekt. Grenzeloze hoogmoed en de daaraan nauw verbonden zelfgerechtigheid, zelfzucht en egoïsme hebben de mensheid geruïneerd. Élke zonde en élke ellende, zelfs élke misdaad, is uiteindelijk terug te voeren naar hoogmoed, naar de streling en de bevrediging van het eigen IK. Het eigen IK waarvoor de mens zich van God heeft afgescheiden.

Enkele voorbeelden, die vaak niet eens als zondig herkend worden, zijn:

- Liefde voor onszelf, steeds alles voor onszelf willen en niet aan een ander denken.
- In het verlengde hiervan – het steeds in het middelpunt van de belangstelling willen staan. Bijvoorbeeld door in gezelschap steeds het hoogste woord te voeren of voortdurend grapjes te maken waar anderen dan om moeten lachen. Er zijn ook mensen die in gezelschap steeds maar weer over zichzelf en hun belevenissen praten en geen interesse voor de ander hebben.
- Slechts op zichzelf willen vertrouwen, totaal onafhankelijk willen zijn en altijd alles zelf willen doen. Wie echter zijn ego zo streelt, zal nooit op Jezus kunnen vertrouwen. Petrus was ook zo zeker van zichzelf: *“Nee, Heer, ik zal U nooit verlaten en ik ben zelfs bereid voor U te sterven”*. We weten wat er vervolgens gebeurde. Jezus had Petrus meerdere malen gewaarschuwd, niet alleen in Matt. 16:13-25, maar zelfs nog vlak vóór Zijn kruisdood (Matt. 26:31-35). Toch deed Petrus zijn eigen wil en bleef zijn eigen ego strelen. Maar toen vervolgens de toets der beproeving kwam, werd hij bang en verloochende Jezus (Matt. 26:69-75).
- Voortdurend onze eigen wil wensen te doen. Of denken dat onze mening de enige en de juiste weg is.
- Onszelf beter voelen dan de ander of onszelf verhogen door misplaatste trots. Het is een vorm van hoogmoed of zelfgerechtigheid.
- Ook het zo gevoelig zijn voor de mening van anderen over ons, is een vorm van zelfgerechtigheid. We vinden het dan ook juist heel fijn als andere mensen ons prijzen.
- Een afgeleide vorm betreft het voortdurend willen behagen van andere mensen. Maar onze gedachten zouden juist moeten zijn: *“Hoe denkt God over mij? Hoe kan ik God behagen?”* Indien wij de eer van mensen zoeken, zal dit ons uiteindelijk van God afscheiden.
- Jalouzie, dat wil zeggen wat hij of zij heeft, dat wil ik ook.
- Steeds ons eigen vermaak en onze eigen pleziertjes zoeken.
- Steeds de gemakkelijkste weg kiezen om moeilijkheden te ontlopen. Als kind van God toch compromissen met de wereld sluiten. Een kind van God dient echter niet de wil van de wereld of zijn eigen wil, doch de wil van God te doen. In onze rijke moderne en welvarende maatschappij hebben we tegenwoordig duizend en één ding om onszelf te plezieren, maar waarop leggen wij het accent? Sluiten wij compromissen met de wereld teneinde een gemakkelijk geestelijk leven te hebben? Geven wij onze tijd aan de wereld of aan Jezus?

Maar tóch mogen én kunnen wij desondanks een overwinningsleven leiden in Christus Jezus. Willen wij overwinnen, dan moeten wij ons eigen IK door en door leren kennen en het haten en geheel aan Jezus overgeven. De weg van zelfverloochening en kruisiging van het eigen IK is de goddelijke weg van verlossing. We hebben de tekst reeds in het begin van deze bijbelverkondiging gelezen, maar ik wil het nogmaals samen met u doen.

Matt. 16:24-25 – *“24 Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij. 25 Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mij nentwil, die zal hetzelfde vinden.”*

Dít is de door God ingestelde weg om verlost te worden, broeders en zusters! Maak een keuze, doch kies niet uw eigen IK. Kies Jezus! Zet Hem op de belangrijkste plaats, dus op de eerste plaats in uw hart. Maak Hem het doel van uw leven en uw Meester. Geef Hem uw gehele hart. En verlooch en zet het aan de kant bij het oude vuil.

Alleen Jezus in ons kan het eigen IK overwinnen. Gal. 2:20 – *“Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft.”*

De weg tot de overwinning is voortaan niet meer het eigen IK op de eerste plaats in ons hart koesteren. Vanaf nu bepaalt Jezus onze keuzes.

Als we ons opnieuw bij Petrus bepalen, dan zien we waaróm hij zichzelf op het moment van de beproeving niet kon verloochenen. Want vlak voor Zijn kruisdood, waarschuwde Jezus Petrus wederom. Matt. 26:33-36 – *“33 Doch Petrus, antwoordende, zeide tot Hem: Al werden zij ook allen aan U geërgerd, ik zal nimmermeer geërgerd worden. 34 Jezus zeide tot hem: Voorwaar, ik zeg u, dat gij in dezen zelfden nacht, eer de haan gekraaid zal hebben, Mij driemaal zult verloochenen. 35 Petrus zeide tot Hem: Al moest ik ook met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen! Desgelijks zeiden ook al de discipelen. 36 Toen ging Jezus met hen in een plaats genaamd Gethsemané, en zeide tot de discipelen: Zit hier neder, totdat Ik heenga, en aldaar zal gebeden hebben.”*

Na Zijn waarschuwing leidde Jezus Petrus naar Getsemané om te waken en te bidden en te strijden. Jezus wist dat Petrus zijn eigen IK slechts kon overwinnen via de gebedsworstellungen waarin hij zouden moeten leren om geheel van Jezus afhankelijk te worden, geheel op Jezus te vertrouwen en Jezus de hoogste plaats in zijn hart te geven. Welk een geweldige liefde van Jezus, dat Hij Petrus voortdurend waarschuwde. Maar Petrus faalde uiteindelijk in Getsemané. Toen hij moest strijden in de gebeden, toen faalde hij en viel in slaap (Matt. 26:40).

Eigenlijk moest Petrus ook wel falen zonder de hulp van de Heilige Geest. Petrus was nog niet vervuld met de Heilige Geest, de machtige *“Parakletos”*. De Heilige Geest is de Helper Die aan onze zijde staat en Die speciaal gezonden werd om ons bij te staan en te helpen. Maar prijst God voor Pinksteren, broeders en zusters. Prijst God dat Hij Petrus en Zijn discipelen toen overvloeiend vervulde met de Heilige Geest. En evenzo wil Hij Zijn kinderen nu met de Heilige Geest vervullen. Opdat zij de kracht van de Heilige Geest ontvangen.

Hand. 2:1-4, 12-16, 36 – *“1 En als de dag van het Pinkster feest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. 2 En er geschiedde haastelijk uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. 3 En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. 4 En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.12 En zij ontzetten zich allen, en werden twijfelmoedig, zeggende, de een tegen den ander: Wat wil toch dit zijn? 13 En anderen, spottende, zeiden: Zij zijn vol zoeten wijns. 14 Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem, en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen, die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan. 15 Want deze zijn niet dronken, gelijk gij vermoedt; want het is eerst de derde ure van de dag. 16 Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joël:.....36 Zo wete dan zekerlijk het ganse huis Israëls, dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft, namelijk dezen Jezus, Dien gij gekruist hebt.”*

Weg was alle angst en vrees. Nu was Petrus niet bang meer voor spot en hoon, maar hij verheerlijkte Jezus voortaan. Ja, mijn broeders en zusters, met de hulp van de Heilige Geest zullen wij ons eigen IK dagelijks kunnen en mogen kruisigen.

Jezus, onze Heiland was zonder zonde. Zijn eigen ego had Hij volkomen prijsgegeven toen Hij Zijn uiterste hoge positie in de hemel opgaf om een Dienstknecht op aarde te worden en zelfs uiteindelijk als een misdadiger aan het kruis te sterven (Fil. 2:5-8). Hij, Die zonder zonde was, stierf voor ons aan het kruis. Ja, Jezus vernederde Zichzelf volkomen voor ons. Hij gaf Zichzelf geheel over in de hand van Zijn Vader. Hij gaf het over om onze zonden op

Zich te nemen en gekruisigd te worden. Tijdens Zijn gebedsworsteling in Getsemané zei Hij:
“Niet Mijn wil, doch Uw wil geschiede, Vader.” (Matt. 26:39).
Mijn broeders en zusters, laten wij onszelf diep voor Jezus vernederen en ons eigen IK
geheel aan Hem overgeven. Dan worden wij verlost.
Moge de Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.